

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ו 14797-08-26 נ' המרכז לבריאות הנפש "שער מנשה" 09 אוגוסט 2026

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

המערער

נגד

המרכז לבריאות הנפש "שער מנשה"

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער – עו"ד נעם שביט
ב"כ המשיבה – עו"ד נור שבלי זועבי
המערער בשיחת וידאו באמצעות מחשב

פרוטוקול

ב"כ המערער

אני חוזר על הודעת הערעור. המקרה של המערער שהוא גרוש ואב לילד בן 13, אח שכול, הוא סיפור גם אנושי, משפטי ורפואי מורכב. זה לא האשפוז הראשון של המערער אך מה שכן וחשוב להדגיש, שהאשפוזים הקודמים היו קצרים בתנאים רגילים, בבתי חולים פסיכיאטרים רגילים ולא בתנאי בטחון מרבי. באשפוז הנוכחי, ולראשונה הוא נמצא במחלקה לביטחון מרבי, וכבר 4 חודשים, למעשה כמעט כל תקופת האשפוז, הוא בתקופת בידוד. חודשיים, כמחצית התקופה, הוא נמצא בלי ביקורת, זה לא ביקורת משפטית של הועדה הפסיכיאטרית. כבר עצם נתון זה, מה שציינתי עד עתה, מעיד על מורכבות המקרה. אני סבור וגם זה בעצם הבקשה הראשונה שלי בערעור, שעל הועדה היה לבחון חלופת אשפוז של ממש, מה שיש למערער להציע, אצל אימו בפיקוח שלה, ולחילופין, להאריך את האשפוז בפרק זמן קצר משמעותית מ- 90 יום. אין ספק ואני מסכים עם מסקנות הועדה, המסוכנות של המערער נובע ממצבו הרפואי.

ב"כ המשיבה

מדובר במערער שמוכר למערכת, הוא מוכר וגם היה לו כל מיני אירועי אלימות כאלו ואחרים. חשוב לציין שהוא לא הובא לדיון היום עקב מצבו. מדובר במערער שיש לו כל הזמן, אפילו ביום הוועדה, מקרה אלימות, כל פעם שמנסים להוציא אותו מהבידוד, היה מקרה אלימות. בגלל שהוא מוכר למערכת, אז נתנו לו 3 חודשים מתוך מחשבה שב- 3 חודשים יהיה ניתן לאזן אותו תרופתית ולעזור לו לצאת מהמצב הזה. עמדתנו היא, שהחלטה מאוזנת וסבירה ועצם זה שמנהל המחלקה התרשם שהוא לא יכול להגיע לדיון..

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ו 14797-08-26 המרכז לבריאות הנפש "שער מנשה" 09 אוגוסט 2026

ב"כ המערער

מדברים על אירועי תוקפנות, אני לא ראיתי מעבר למילה "תוקפנות", "אלימות", איזה שהיא אינדיקציה שהייתי מגדיר אותה אלימות קשה. זה נתון בעל חשיבות מפני שאני עוסק בתחום זה שנים רבות.

ב"כ המשיבה

בסוף זה רופא, מנהל מחלקה, שאומר לנו שגם היום המערער מסוכן, עד כדי כך שהוא לא יכל להגיע לדיון, כל הדרך מסוכנת לאחרים ולעצמו.

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית מיום 8/6/26, במסגרתה הוארך אשפוזו הכפוי של המערער עד ליום 8/9/26.

בתמצית, אציין כי מוקד הערעור בעובדה כי המערער שוהה רוב תקופת אשפוזו בבידוד, כאשר לטענת בא כוחו, לא נבחנו חלופות הולמות יותר.

ב"כ המערער אינו מתכחש לעברו הפסיכיאטרי, אך טוען כי בנסיבות האמורות יש מקום להקדים את הביקורת על הצורך בהמשך אשפוזו של המערער, תוך בדיקת חלופות כאמור.

ב"כ המשיבה סבורה כי החלטת הוועדה סבירה בנסיבות העניין, כאשר אך לקראת הדיון, הוגשה בקשה שלא להביא את המערער לדיון עקב חשש לאלימות.

עיינתי בהחלטת הוועדה ומצאתי כי אכן היא מבוססת כדבעי, ובנסיבות רגילות, אף היה מקום לקבוע כי היא סבירה בנסיבות העניין.

יחד עם זאת, בשים לב לעובדה כי המערער מצוי רוב תקופת אשפוזו בבידוד, הגעתי למסקנה כי יש מקום להקדים במקצת את בדיקת עניינו.

לטעמי, כאשר אדם מצוי בבידוד כאמור, על הפגיעה הנגרמת לו עקב כך, גם אם מכוח הנסיבות, יש מקום לפיקוח הדוק יותר של הוועדה על המשך הצורך באשפוז כפוי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ו 14797-08-26 נ' המרכז לבריאות הנפש "שער מנשה" 09 אוגוסט 2026

1 לאור האמור, אני מקבל את הערעור באופן זה שעניינו של המערער יובא בפני הוועדה לא יאוחר מיום
2 17/8/26.

3
4 מובן כי אין בהחלטתי זו כדי לכבול באופן כלשהו את שיקול דעתה המקצועי של הוועדה.

5
6 עם זאת, מצופה מהוועדה שתתייחס באופן מפורש לקיומן או להעדרן של חלופות פוגעניות פחות.

7
8 מזכירות בית המשפט תעביר העתק החלטה זו למרכז בריאות הנפש שער מנשה.

9
10
11 ניתן והודע היום כ"ו אב תשפ"ו, 09/08/2026 במעמד הנוכחים.

12
13

נתנאל בנישו, שופט

14
15

עופרי
הוקלד על ידי עופרי שמאי

